

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017 și sentinței Judecătoriai Edineț, sediul Central din 28 iunie 2017, declarat de către inculpatul

Costaș Marcel Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.03.2017-28.06.2017

2. instanța de apel: 14.07.2017-27.09.2017

3. instanța de recurs: 29.11.2017 - 30.01.2018

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriai Edineț, sediul Central din 28 iunie 2017, Costaș Marcel Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată integral pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriai Edineț din 14 aprilie 2016, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă – 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Costaș M. la data de 02 ianuarie 2017, în jurul orei mesei, aflându-se la domiciliul amplasat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, fiind în stare de ebrietate, a inițiat un conflict cu Mihailovscaia Zinaida, mama concubinei cu care locuia împreună, în rezultatul căruia i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 12 din data de 01.02.2017, decesul lui Mihailovscaia Zinaida a survenit la data de 10.01.2017, în rezultatul emboliei grasoase a vaselor cerebrale, pulmonare și rinichi ca complicație a fracturii ambelor oase femurale la nivelul treimii medii, cu deplasarea fragmentelor.

La expertiza medico-legală a cadavrului au mai fost depistate și alte vătămări corporale ce au fost produse prin acțiunea traumatică repetată a

unui/unor/corp/uri/contodent/dur/e/, posibil cu 9-10 zile până la deces și se califică ca grave, periculoase pentru viață și se găsesc în legătură cu cauzalitate cu decesul victimei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* fapta inculpatului în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal – *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința unui alt membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu decesul victimei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Moldovan G. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Costaș M. să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat:

- partea vătămată este mama concubinei inculpatului, iar martorii, succesorul părții vătămate, cât și inculpatul au declarat, că Mihailovscaia Z. nu a avut un domiciliu comun cu ultimul, aceasta fiind domiciliată în s. Bălănești, r-nul Nisporeni, mai mult ca atât ea nu se afla la întreținerea fiicei sau a inculpatului, deci partea vătămată nu întrunește condițiile necesare pentru calitatea de victima violenței în familie, prevăzută de art. 201¹ Cod penal;

- materialul probator administrat în cauză nu confirmă elementele constitutive ale infracțiunii sus menționate;

- inculpatul nu a întreprins careva acțiuni de violență față de un membru al familiei sale, mai mult ca atât, că în momentul când lui Mihailovscaia Z. i se făcuse rău, Costaș M. imediat a chemat ambulanța și a insistat ca partea vătămată să fie internată în spital;

- inculpatul vina în cele încriminate nu o recunoaște, deoarece nu a bătut-o pe Mihailovscaia Z., iar la data de 04.01.2017, când a fost reținut, cât și la data de 06.01.2017, la Procuratură, i s-a comunicat că trebuie să semneze careva acte, însă acesta nu cunoștea pe ce semna;

- inculpatul a declarat, că la efectuarea acțiunilor procesuale de reconstituire a faptei la fața locului, se afla sub presiune psihică și amenințarea colaboratorilor de poliție, pentru a-și recunoaște vina;

- inculpatul are la întreținere trei copii minori și este unicul întreținător al familiei, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, nu s-a eschivat de la examinarea cauzei în instanța de judecată.

3.2 Avocatul Martin V. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu numirea unei expertize medico-legale în comisie în vederea stabilirii corectitudinii tratamentului acordat victimei, de către secția de reanimare a Spitalului r-nului Edineț, în perioada 02.01.2017 până la 10.11.2017.

În motivarea apelului a invocat:

- potrivit dicționarului explicativ, familia este forma socială de bază întemeiată prin căsătorie și care constă din soț, soție și descendenții acestora, care locuiesc permanent împreună, astfel victima nu intră în cercul persoanelor indicate;

- acțiunile lui Costăș M. incorect au fost calificate în temeiul art. 201¹ Cod penal, dar în cel mai rău caz urmau să fi calificate în temeiul art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea pedepsei în limitele sancțiunii acestei legi;

- la 27.12.2016, victima a fost adusă de o rudă, era bolnavă, se mișca cu o cârjă, avea gangrena la picior, iar în decurs de 5 zile până la 02.01.2017, aceasta s-a plâns fiicei Ghilețcaia E., inculpatului Costăș M. și nepoatei, că până a fi adusă în sat. Xxxxx, a fost maltrată de nenumărate ori de către ruda Ghilețchi V., la care a locuit câteva luni;

- instanța a lăsat fără apreciere cele menționate, iar apărătorul care l-a asistat pe inculpat nu a solicitat numirea unei expertize medico-legale, pentru stabilirea dacă avea sau nu gangrenă la picior victima până la 02.01.2017, din care cauză se mișca cu ajutorul unei cârje;

- inculpatul a cauzat lovituri, pe corpul victimei, dar la data de 02.01.2017, în aceeași zi a fost internată în secția de reanimare a Spitalului r-nului Edineț, unde a decedat la data de 10.01.2017, la a noua zi de internare, astfel instanța de judecată urma să dispună efectuarea unei expertize medico-legale în comisie pentru stabilirea dacă a fost efectuat un tratament corect și efectiv, din ce cauză s-a format embolia grasoasă a vaselor cerebrale, pulmonare și rinichi;

- urma a fi soluționat dacă în urma unui tratament corect și efectiv ar fi fost posibil evitarea decesului, astfel inculpatul nu a avut o apărare reală și efectivă;

- pe parcursul examinării cauzei s-a stabilit, că victima până a fi adusă la fiica acesteia, s-a tratat în toamna anului 2016 în Spitalul r-nul Nisporeni, astfel instanța urma să solicite de la Spitalul r-nului Nisporeni, fișa de boală a bolnavei Mihailovscaia Z., pentru a fi examinată în instanța de judecată și necesitatea de a fi supusă unei expertize judiciare medico-legale;

- faptul aflării victimei la tratament și diagnoza bolii pentru care s-a tratat, ar face posibil determinarea corectă a cauzei decesului lui Mihailovscaia Z., de care depinde calificarea corectă a acțiunilor inculpatului și măsura de pedeapsă penală ce urma a fi aplicată.

3.3 Inculpatul Costăș M., prin care a solicitat, admiterea cererii de apel, invocând că prima instanță l-a condamnat, fără prezența cărorva probe și în lipsa unei expertize, ne fiind luate în considerație declarațiile inculpatului privind nevinovăția acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că prima instanță a administrat probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora, a apreciat corect circumstanțele cauzei și just a concluzionat vinovăția lui Costăș M. anume în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a considerat dovedit obiectul infracțiunii, deoarece acțiunile lui Costăș M. au fost îndreptate nemijlocit asupra corpului unui membru a familiei și

anume asupra lui Mihailovscaia Z., fiind cauzate vătămări, în urma cărora a survenit decesul acesteia.

La fel, instanța de apel a reținut, că din circumstanțele cauzei se confirmă și acțiunile ce se caracterizează prin lovire, soldate cu urmările prejudiciabile sub formă de vătămări grave a integrității corporale, soldate cu decesul persoanei, fiind stabilită și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă, și urmările prejudiciabile, la fel fiind dovedită intenția directă la provocarea vătămarilor corporale și indirectă la survenirea morții lui Mihailovscaia Z., astfel fiind confirmată latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

Instanța de apel nu a putut susține argumentul apărării ce face trimitere la Legea nr. 45 din 01.03.2007, deoarece calitatea de membru al familiei în sensul răspunderii penale pentru violența în familie urmează a fi apreciat prin prisma art. 133¹ lit. a) Cod penal, după cum a indicat și prima instanță în sentință.

Raportând art. 133¹ lit. a) Cod penal, la circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe care a reținut, că inculpatul Costăș M., este subiectul infracțiunii de violență în familie cu calificativul agravant, astfel anume el deține calitatea de membru al familiei în raport cu victima decedată Mihailovscaia Z., deoarece la momentul comiterii acțiunilor de violență în privința acesteia, ei se aflau în condiții de conlocuire în domiciliul din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Referitor la argumentele invocate în apel privind calitatea de membru al familiei, după dicționarul explicativ, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate, deoarece această explicație nu este un termen juridic, iar calitatea de membru al familiei în situația comiterii unei infracțiuni, urmează a fi apreciată în corespundere cu normele penale și anume reglementate la art. 133¹ Cod penal.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția lui Costăș M. în comiterea infracțiunii incriminate, se confirmă prin declarațiile succesului legal, Ghilețcaia E., martorilor Ghilețchi V., Ghilețchi T. și prin materialele cauzei, și anume: procesul-verbal de autosesizare din 04.01.2017 (f.d. 5 v. I); raportul din 02.01.2017 (f.d. 6 v. I); procesul-verbal de consemnare a declarațiilor din 02.01.2017, date de medicul Rusanovschi A. (f.d. 7 v. I); procesul-verbal de audiere a bănuitului din 04.01.2017 (f.d. 23 v. I); raportul de constatare medicală din 04.01.2017 (f.d. 25 v. I); raportul de expertiză judiciară din 05.01.2017 (f.d. 40 v. I); procesul-verbal de reconstituire a faptei (a mărturiilor la fața locului) din 17.01.2017 cu fototabelul (f.d. 65, 66 v. I); raportul de expertiză judiciară din 01.02.2017 nr. 12 (f.d. 80-82 v. I).

În viziunea instanței de apel, din declarațiile inculpatului, cât și din declarațiile martorilor audiați, se confirmă existența conflictului la data de 02.01.2017, anume între Costăș M. și Mihailovscaia Z., la fel din aceste declarații se mai confirmă aplicarea loviturilor, anume de către Costăș M. și nu de alte persoane.

Totodată, instanța de apel a menționat, că conform declarațiilor date de Ghilețchi V. și Ghilețchi T. se confirmă lipsa unor leziuni corporale la victimă până la data de 27.12.2016, declarații ce coroborează cu raportul de constatare din 04.01.2017 și raportul de expertiză judiciară din 01.02.2017.

Tot la acest capitol instanța de apel a menționat și despre declarațiile lui Ghilețcaia E. care indică despre o parte din acțiunile violente ale lui Costăș M. față de Mihailovscaia Z., fără a menționa în detaliu circumstanțele comiterii acestor acțiuni, indicând despre provocarea leziunilor de la căderea liberă a lui Mihailovscaia Z., fiind apreciate de instanța de apel drept o modalitate de a evita răspunderea lui Costăș M., deoarece declarațiile date nu coroborează cu probele examinate pe caz și în special cu raportul de expertiză judiciară.

Cu referire la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel a considerat, că prima instanță a dat deplină eficiență prevederile art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea și pericolul social al faptei penale, urmările survenite, circumstanțele cauzei și de persoana inculpatului, care este anterior condamnat pentru infracțiuni similare și contrar pedepselor aplicate nu a mers pe calea corijării, dar a comis o altă infracțiune cu mult mai gravă.

Tot la capitolul pedepsei, instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe privind aplicarea art. 85 Cod penal, cu adăugarea totală a pedepsei stabilite anterior la pedeapsa aplicată prin noua sentință.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz sunt atacate cu recurs ordinar, declarat de către inculpat, prin care solicită casarea acestora, cu achitarea de sub învinuirea adusă în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului invocă:

- victima - Mihailovscaia Z. nu a fost membră a familiei sale compusă din: Costăș M. - capul gospodăriei (familiei), concubina Ghilețcaia E. și cei trei copii. Faptul că Mihailovscaia Z. a fost adusă la ei la data de 27.12.2016 de o rudă, nu rezultă că din momentul când a pășit pragul casei, a devenit membră a familiei sale, astfel consideră că nu este subiect al infracțiunii prevăzută de art. 201¹ Cod penal;

- a declarat în ședințele de judecată că victima a fost adusă la domiciliul său fiind grav bolnavă, se mișca foarte greu, cu ajutorul unei cârje, se plângea de dureri de picioare și le-a spus la toți că a fost bătută de nenumărate ori de Ghilețchi V., la care locuise câteva luni (noiembrie-decembrie 2016), tot în toamna anului 2016 s-a tratat în staționar la Spitalul r-nului Nisporeni;

- instanța de apel nu s-a expus asupra acestor declarații ale sale, concubinei și fiicei lor comune și a respins demersul avocatului privind numirea expertizei judiciare (medico-legale) în comisie, pentru stabilirea dacă a fost acordată asistență medicală necesară și corectă de către secția reanimare a Spitalului raional Edineț, de la data de 02.01.2017 până la 10.01.2017, probă ce ar fi avut importanță pentru stabilirea pricinii decesului victimei;

- instanțele de judecată urmau să solicite de la Spitalul raional Nisporeni, fișa de boală a lui Mihailovscaia Z., pentru a fi examinată în instanța de judecată și necesitatea de a fi supusă unei expertize judiciare medico-legale, pentru stabilirea dacă acea boală putea influența asupra decesului victimei;

- prima instanță urma să stabilească când și în ce circumstanțe victima a căpătat vătămările corporale – fractura oaselor femurale a ambelor gambe, însă aceste circumstanțe nu au fost stabilite.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece este motivat prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă este corectă concluzia instanțelor de fond privind vinovăția acestuia, iar motivele invocate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora le-a fost dată o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Pornind de la expunerea argumentelor instanței pe marginea recursului declarat, Colegiul penal constată din textul recursului declarat, că autorul și-l întemeiază în baza pct. 8) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*. Totodată, din conținutul recursului declarat, Colegiul atestă, că recurentul critică soluțiile instanțelor de judecată, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal și condamnat în baza acestei norme, menționând că nu este subiectul infracțiunii incriminate și că instanțele de fond urmau să stabilească când și în ce circumstanțe victima a căpătat vătămările corporale.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal și anume – *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința unui alt membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu decesul victimei*.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

De asemenea, cu referire la critica inculpatului, precum că, nu este subiectul infracțiunii incriminate, Colegiul penal o respinge ca fiind neîntemeiată, deoarece instanțele de fond au analizat minuțios acest aspect și s-au expus argumentat în privința lui. Cu toate acestea, instanța de recurs va purcede la analiza acestui element în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel, potrivit teoriei penale subiectul infracțiunii de violență în familie este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracțiunii are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii: este membru al familiei victimei.

Conform art. 133¹ Cod penal, modificat prin Legea nr. 196 din 27.07.2016, în vigoare la 16.09.2016, prin membru de familie se înțelege: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celorla dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii.

În viziunea instanței de recurs, faptul că Costăș M. deține calitatea specială de membru al familiei în raport cu victima decedată Mihailovscaia Z., se confirmă prin probe cercetate și verificate de instanțele de fond, și anume:

- declarațiile inculpatului, care a indicat că concubinează cu Ghilețcaia E., au împreună 3 copii minori și locuiește cu familia în s. Xxxxx r-nul Xxxxx. La data de 27 decembrie 2016, întorcându-se de la muncă acasă, a găsit-o pe mama soacră, adică mama concubinei sale Mihailovscaia Z. și a înțeles imediat că ultima a venit la ei cu intenția de a locui. Ulterior aflase, că Mihailovscaia Z. avea probleme cu picioarele și nu se deplasa de sine stătător, iar dat fiind faptul că casa acesteia din s. Bălănești r-nul Nisporeni se dărâmasese, locuise la o rudă de a ei, după care a fost adusă la el acasă, de Ghilețchi V.;

- declarațiile succesurului părții vătămate Mihailovscaia Z. - Ghilețcaia E., care a menționat, că este concubina lui Costăș M., împreună au 3 copii minori și locuiesc în s. Xxxxx r-nul Xxxxx. La data de 27 decembrie 2016, când se întorcea acasă s-a întâlnit cu vărul său Ghilețchi V., care i-a comunicat că a fost la ea acasă unde a lăsat-o pe mama sa Mihailovscaia Z., pentru a avea grijă de ea. Ajungând acasă a găsit-o pe mama sa, cu toate lucrurile sale și care i-a comunicat că starea sănătății i se înrăutățise în ultimul timp, nu-și poate purta singură de grijă, casa din s. Bălănești i se dărâmasese;

- declarațiile martorilor Ghilețchi V. și Ghilețchi T., conform cărora la data de 27.12.2016, au dus-o pe Mihailovscaia Z. la fiica acesteia Ghilețcaia E., însă dat fiind faptul că ultima nu era acasă, au lăsat-o pe Mihailovscaia Z. pe pat, împreună cu toate lucrurile sale și au plecat.

În urma celor expuse, Colegiul penal statuează, că din declarațiile inculpatului, a succesului părții vătămate și a martorilor audiați în cauză, reiese că, Mihailovscaia Z., a fost adusă la data de 27 decembrie 2016, de către Ghilețchi V., pentru a locui la domiciliul fiicei sale Ghilețcaia E., deoarece partea vătămată nu se deplasa de sine stătător, avea nevoie de îngrijiri, iar casa acesteia din s. Bălănești r-nul Nisporeni se dărâmasese. Astfel, la data comiterii infracțiunii de violență în privința lui Mihailovscaia Z. - 02.01.2017, inculpatul Costaș M., se afla în condiții de conlocuire cu victima infracțiunii, în domiciliul din s. Xxxxx r-nul Xxxxx și deținea calitatea de membru al familiei acesteia, din care considerent instanța de recurs respinge argumentul recurentului precum că victima – Mihailovscaia Z. nu a fost membra a familiei sale și consideră justă concluzia instanțelor de fond, precum că Costaș M. este subiectul infracțiunii de violență în familie.

Cât privește argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că, Mihailovscaia Z. le-a spus la toți că a fost bătută de nenumărate ori de Ghilețchi V., la care locuise câteva luni, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată că în cuprinsul filei 18-19 v. II, în decizie se motivează corespunzător, că atât din declarațiile inculpatului, cât și din declarațiile martorilor audiați în această cauză, se confirmă cu certitudine existența conflictului la data de 02.01.2017, anume între Costaș M. și Mihailovscaia Z., la fel din aceste declarații se mai confirmă aplicarea loviturilor, anume de către Costaș M. și nu de alte persoane.

Totodată, instanța de recurs reține, că din declarațiile martorilor Ghilețchi V. și Ghilețchi T., se confirmă lipsa a careva leziuni corporale la victimă până la data de 27.12.2016, când a fost adusă să locuiască în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, declarații care se confirmă prin raportul de expertiză judiciară nr. 12 din 01.02.2017, conform căruia decesul lui Mihailovscaia Z. a survenit la 10.01.2017, iar vătămarile corporale au fost produse cu 9-10 zile până la deces, respectiv în perioada aflării victimei anume la domiciliul lui Costaș M. în s. Xxxxx r-nul Xxxxx și nu la domiciliul lui Ghilețchi V.

La fel, Colegiul penal lărgit respinge și argumentul inculpatului, precum că instanțele urmau să solicite de la Spitalul r-nului Nisporeni, fișa de boală a lui Mihailovscaia Z., pentru a fi examinată în instanța de judecată și necesitatea de a fi supusă unei expertize judiciare medico-legale, pentru stabilirea dacă acea boală putea influența asupra decesului victimei, deoarece probele sus menționate confirmă circumstanțele survenirii decesului lui Mihailovscaia Z., la fel și circumstanțele vătămarilor apărute la ea.

Referitor la invocările recurentului, precum că instanța de apel a respins demersul avocatului privind numirea expertizei judiciare (medico-legale) în comisie pentru stabilirea dacă a fost acordată asistență medicală necesară și corectă de către secția reanimare a Spitalului raional Edineț, probă ce ar fi avut importanță pentru stabilirea pricinii decesului victimei, Colegiul penal lărgit reține că această instanță just a respins demersul în cauză, deoarece la urmărirea penală au fost efectuate raportul de constatare nr. 14 din 04.01.2017 și raportul de expertiză judiciară nr. 12 din 01.02.2017, conform cărora s-au stabilit vătămarile corporale existente la

Mihailovscaia Z., ce au fost produse prin acțiunea traumatică repetată a unui/unor/corp/uri/contodent/dur/e/, posibil cu 9-10 zile până la deces și se califică ca grave, periculoase pentru viață și se găsesc în legătură de cauzalitate cu decesul victimei.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal lărgit concluzionează, că recursul declarat în prezenta speță este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpat, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Costaș Marcel Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 27 februarie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion